

הדגמה

הוראה הוליסטית של טקסט מידעי

שם הטקסט: **צביים**

מקור הטקסט: ראמ"ה, תשפ"ד

ההדגמה מותאמת ללומדים **בשלב רכישת הקריאה והכתיבה** – כיתות א-ב (גילים 5-8).

פיתוח יחידת ההוראה: פרופ' מיכל שני וד"ר אסתי בן־מנחם, תשפ"ה

ההדגמה בנויה לפי ארבעת השלבים של מודל ההוראה ההוליסטי.

היערכות לקראת המפגש עם הטקסט	
טקסט מידעי העוסק בצביים אופן הישדרדותם בטבע. לטקסט <u>מבנה</u> של תיאור והסבר. בכל פסקה יש מידע חדש. בפסקה על הסכנות יש מבנה של <u>משפט מכליל ופרוט</u> . בפסקה על הרבייה המבנה הוא של סדר אירועים – יוצאת מהמים, חופרת, מטילה, חוזרת למים, כעבור חודשיים הצבים בוקעים. בפסקה על הסיכונים המבנה הוא של הכללה ופירוט. <u>תוכן</u> הטקסט כולל מידע על סביבת המחיה והתנועה של הצב במים; הרבייה; ההתפתחות ובקיעה של הצבים; סיכונים בסביבה; הגעת הצאצאים לים. <u>מבחינה לשונית</u> בטקסט יש <u>אוצר מלים</u> פחות שכיח לדוגמה: סנפירים, משוטים, זכר, נקבה, גומה, בוקעים (בקיעה), זעירים (זעיר), בוגרות (בוגר), קינים (קן). <u>קטגוריות</u> לדוגמה: סביבת מחיה, רבייה, הטלה; אתגרים לשוניים, לדוגמה 'עלולים להזיק'; 'עלול להילכד'; 'עלול להרוס' (נשוא מורחב שמשמעותו הפרגמטית היא הבעת ספק), <u>דימויים</u> למשל 'כמו משוטים'. טקסט מידעי מאופיין בריבוי שמות פעולה (שינוי מורפולוגי מאתגר עבור הילדים בגילים האלה). יש להבדיל בין "צב הים מוציא את ראשו לשאוף אוויר" לבין "בהוצאת ראשו הצב שואף אוויר". הניסוח השני מאתגר כי הוא הרבה פחות נפוץ בשיח הדבור ולכן במקרים כאלה יש צורך לתווך את המשמעות.	ניתוח מבני, תוכני ולשוני של הטקסט המידעי
בתחומי ה <u>ידע</u> מהטקסט ומעבר לו: קשר בין מבנה גוף לסביבת מחיה; דיון באי־התאמה של מבנה גוף לסביבה למשל: הסנפירים	ניסוח מטרות ההוראה: ידע, מיומנויות וערכים

המזכירות הפדגוגית, אגף שפות – הפיקוח על הוראת העברית בגיל הרך וביסודי

אינם מתאימים לזחילה, לצורות הטלה ודגירה שונות; העובדה כי יש מקורות חום שונים המאפשרים התפתחות של הגוזלים; אמצעי הגנה של בעלי חיים על צאצאיהן; סכנות הכחדה. התאמת פעילויות לקידום <u>מיומנויות</u> , למשל קריאה רהוטה, איתור מידע, הבנת רצף אירועים, שאילת שאלות, הסקת מסקנות השוואה ועוד. <u>ערכים</u> רלוונטיים לטקסט הם שמירה על הסביבה.	
אסטרטגיות ההוראה	קריאה דיאלוגית – הקראה המלווה בשיחה טרום המפגש עם הטקסט, במהלך המפגש עם הטקסט ובעקבותיו. הקראות חוזרות. הסתייעות בעזרים ויזואליים כגון תמונות וסרטונים. הוראה מפורשת של לשון הטקסט ושימוש חוזר בו במהלך השיחות. קישור מתמיד בין הידע בטקסט לידע של הילדים. השוואה של מידע ממקורות שונים, מיזוג מידע.

שלבים בהוראה לקידום הבנה והפקה של טקסטים	
שלב ראשון	
פעילויות טרום המפגש עם הטקסט	
יעדים ופעולות המקדמות את השגתם	תיהלך המפגש עם הטקסט
נחשפים לנושא הטקסט המידעי.	מציגים את נושא הטקסט: צביעים. מחברים את הנושא לעולמם של התלמידים. רצוי ליצור הקשר רחב שבו התלמידים יחקרו ויעמיקו על צביעים. המפגש עם הטקסט יהווה חלק מיחידת הוראה רחבה יותר. למשל, הקראה או צפייה בכתבות על הצלת צביעים בחופי הארץ. ביקור בגן חיות.
מעלים ידע אודות נושא הטקסט ומשוחחים על הידע שהועלה, למשל, עד כמה בטוחים בידע, היכן יש סתירות בידע. אפשר לכתוב את הידע שהועלה.	מעלים ידע תוכן אודות צביעים ועל צבים נוספים שאינם חיים בים. משוחחים על הידע.

כדי לדון בתנאים המאפשרים לבעל חיים לחיות בים, מציגים אוצר מילים מהטקסט – מי שחי בים <u>זקוק לאוויר</u>, יש חיות שלהן אברים לנשימה בים כל הזמן (זימים). אם לבעל-חיים אין איבר נשימה הוא <u>מוציא את ראשו</u> מהמים כדי לנשום. חיה החיה במים צריכה לשחות. לדג יש <u>סנפירים</u> וזנב. מה יש לצב? אמור להיות לו איבר <u>הדומה לסנפירים</u>. אם עולה מידע על הגנה על צביים אפשר לדון בסיכונים וממה הצבים עלולים להיפגע.	בעזרת הכוונה של המורה ידע לשוני הנחוץ להבנת הטקסט לפני קריאתו.															
באמצעות ספרים, סרטונים, כתבות ותמונות לומדים על צביים. אפשר להשוות בין צביים וצבי־בשה. באמצעות תמונות וצילומים מראים את ההבדלים בין צבי־בשה וצביים ונעזרים באוצר המילים מתאים (רגליהם של צבי הים הם סנפירים הדומים למשוט; גופם משוטח ומותאם לשחייה). אפשר לארגן את התמונות בטורים שונים כך שתתאשר השוואה. אפשר להרחיב השוואה זו באמצעות תמונות של זוחלים יבשתיים אחרים. אפשר להרחיב השוואה זו באמצעות תמונות של זוחלים יבשתיים אחרים. כותבים בטבלה את ההבדלים בין צבי־בשה וצביים ונעזרים באוצר המילים (רגליהם של צבי־הים הם סנפירים הדומים למשוט; גופם משוטח ומותאם לשחייה). אפשר לחזור לטבלה זו ולהרחיבה לאחר הקריאה. <table><tr><td></td><td>צביים</td><td>צבי־בשה</td></tr><tr><td>צורת גוף</td><td></td><td></td></tr><tr><td>צורת הרגליים</td><td></td><td></td></tr><tr><td>שריון</td><td></td><td></td></tr><tr><td>סביבת מחיה</td><td></td><td></td></tr></table>		צביים	צבי־בשה	צורת גוף			צורת הרגליים			שריון			סביבת מחיה			מאתרים מידע רלוונטי לתוכן הטקסט בספרים או במרשתת (כתבות, סרטונים, תמונות, קטעי מידע). מתבוננים/קוראים/צופים במקורות שאתרנו. מתארים מה רואים (בדיבור ובכתיבה) תוך שימוש באוצר המילים מהטקסט המידעי.
	צביים	צבי־בשה														
צורת גוף																
צורת הרגליים																
שריון																
סביבת מחיה																
בקבוצה אפשר לנהל שיחה על מידע שאותו הילדים רוצים ללמוד, מה הם רוצים לדעת.	מגדירים את מטרת הקריאה. מציינים איזה ידע חדש רוצים ללמוד על צביים.															
מנסחים ביחד שאלות. למשל: * מה צב הים אוכל?	שואלים שאלות שעליהן היו רוצים לקבל תשובות.															

* איך צב הים נושם? עם שנורקל? * איך מגיעים צבים לעולם? * אילו סכנות אורבות לצבי הים? לאחר הקריאה אפשר לערוך דיון על השאלות ולברר האם הצלחנו להשיב על השאלות מתוך הידע הנלמד מהטקסט ומה עוד צריך לחקור וללמוד.	מנסחים את השאלות בדיבור ובכתיבה.
שלב שני קריאה של הטקסט ותהליך הטקסט	
הדגמה לפעילויות באמצעות הטקסט על צבי הים	יעדים ופעולות המקדמות את השגתם
הטקסט המידעי פחות מתאים להקראה של מורה. לאחר שלב טרום-קריאה אפשר לתת לתלמידים לקרוא את הטקסט באופן עצמאי או עם עמיתים. המורה יכולה להוביל קריאה מונחית בקבוצה קטנה. הקריאה מלווה בפעילויות המעודדות קריאה פעילה ושיח בין עמיתים על אודות מה שהם קוראים במהלך הקריאה.	קריאה פעילה של הטקסט. אפשרויות שונות לקריאה של הטקסט: * מאזינים להקראה של המורה * קוראים בקריאה עצמית * קוראים בקריאה שיתופית עם עמיתים * קוראים בקבוצות בתורות * מאזינים לקריאה קולית של עמית * מאזינים להקראה דיגיטלית (אווטאר) או שילוב של הצעות אלה (ראה פעילויות לגיוון דרכי הקריאה בתוכנית "קול קורא! לקידום שטף הקריאה").
בהוראה מונחית בקבוצה הקטנה או בלמידת עמיתים, מנהלים דיון על עובדות מתוך הטקסט: נשאל שאלות וניתן להן תשובות מהטקסט כך שמי שלא קרא את הטקסט יוכל ללמוד מתוך מה שכתבנו על הצב. לדוגמה: מתי הצב מוציא את ראשו החוצה? כיצד הצב נע במים? משלימים מידע במשפטים. למשל: צבאים חיים בתוך המים. הם מוציאים את ראשיהם מהמים כדי _____	מאתרים מידע מפורש ממשפט, פסקה או מקטעים בטקסט בהתאם לפעילות המלווה את הקריאה. לדוגמה: עובדות, נתונים, הסברים נימוקים, רעיונות, קשרים לוגיים גלויים בין פרטי מידע.

רק הנקבות יוצאות ליבשה כדי _____ מאתרים בטקסט תשובה לשאלות על עובדות, למשל: * למה משמשים הסנפירים של צבי־הים במים? * למה משמשים הסנפירים של הנקבות על החוף? מאתרים מידע מן הטקסט המתאר את מה שבצילום. לדוגמה: "זוהי גומה שחפרה צבת ים. מה יש בתוכה?; כמאה ביצים, כל אחת בגודל כדור פינג־פונג.	
תוך קריאה של הטקסט אפשר לברר הבנה של מילים, ביטויים ורעיונות העולים מן הטקסט. למשל: בקטע כתוב שהנקבה מתקדמת על החוף לאט ובקושי רב באמצעות הסנפירים. למה הכוונה במילים <u>באמצעות הסנפירים</u>? 1. באמצע הסנפירים 2. מעל הסנפירים 3. למרות הסנפירים 4. בעזרת הסנפירים במהלך הקריאה של הטקסט אפשר לברר הבנה של <u>אזכורים</u>. למשל, בטקסט כתוב: <u>כאשר צבי־הים זקוק לאוויר, הוא עולה אל פני המים, מוציא את ראשו, שואף ואויר ומיד צולל בחזרה</u>. מבינים למי מתייחסים הפעלים מוציא, שואף צולל.	משוחחים, מנסחים וכותבים את המידע תוך שימוש באוצר המילים ובמבנים תחביריים מתוך הטקסט.
מכירים לעומק מושגים ומילים מתוך הטקסט. אפשר להתחיל בהבנת המילים בתוך ההקשר ולאחר מכן להרחיב את המשמעות מעבר לטקסט. לדוגמה: לשאוף אוויר, לשאוף לקבל מתנה, לדגור על ביצים, גזירות כמו משאף. לומדים על מילות רגש הקשורות לתחושות בעל החיים – חשש, דאגה, אחריות.	לומדים על משמעות של מילים בהקשר לטקסט (חלק מהמילים הוכרו בשלב טרום הקראה וסביר להניח כי יש מילים נוספות שהילדים אמורים להבין).

אפשר לברר הבנה של מילים וביטויים. למשל: בְּקֶטַע כָּתוּב שֶׁהִנְקָבָה מְתַקְּדָתָּ עַל הַחוּף לֹאט וּבְקוּשִׁי רַב בְּאֻמְצָעוֹת הַסִּנְפִּירִים. לְמָה הַכּוֹנֵה בְּמִילִים בְּאֻמְצָעוֹת הַסִּנְפִּירִים? במהלך הקריאה של הטקסט אפשר לברר הבנה של אזכורים. למשל, בטקסט כתוב: כָּאֲשֶׁר צִבֵּהִים זָקוּק לְאוּוֹר, הוּא עוֹלָה אֶל פְּנֵי הַמַּיִם, מוֹצִיא אֶת רֹאשׁוֹ, שׁוֹאֵף אוֹוִיר וּמִיד צוֹלֵל בְּחִזְזָרָה. מבררים למי מתייחסים הפעלים מוציא, שואף צולל.	משוחחים, ומנסחים את המידע תוך שימוש באוצר המילים ובמבנים תחביריים מהטקסט.						
מכירים לעומק מושגים ומבינים משמעות משפטים, למשל: לעלות אל פני המים. לומדים שמות פעולה: שאיפה, צלילה, דגירה, בקיעה, זחילה –צורני ריבוי: שאיפות, צלילות, בקיעות בנייני פועל: שאפתי, צללתי, דגרתי, בקעתי –הכרת משמעויות שונות של מילה: למזער, להבקיע, לדגור לשאוף אוויר, לשאוף להצלחה; לדגור על ביצים, "לדגור" על שעורי בית קוראים וכותבים את המילים שנלמדו, תוך הגייה (דמומה או קולית), מתאימים להן תמונות, כותבים וקוראים משפטים עם המילים. לומדם על מילות רגש הקשורות לתחושות בעל החיים: חשש, דאגה, אחריות. אפשר לארגן בטבלה מידע על קשרי סיבה תוצאה.	מרחיבים ידע לשוני רלוונטי לטקסט.						
לדוגמה, ארגון על־פי תיאור והסבר: <table border="1" data-bbox="285 1413 927 1598"> <tr> <td data-bbox="548 1413 927 1503">רק הצבה יוצאת ממי הים אל החוף</td><td data-bbox="285 1413 548 1503">כי</td></tr> <tr> <td data-bbox="548 1503 927 1549">הצבה מתרחקת מהים</td><td data-bbox="285 1503 548 1549">כדי</td></tr> <tr> <td data-bbox="548 1549 927 1598">מכסה היטב את הקן בחול</td><td data-bbox="285 1549 548 1598">כדי</td></tr> </table>	רק הצבה יוצאת ממי הים אל החוף	כי	הצבה מתרחקת מהים	כדי	מכסה היטב את הקן בחול	כדי	מארגנים את המידע במבנה טקסטואלי שונה לדוגמה: שיבוץ המידע או השלמתו בטבלה או הצבתו בתרשים.
רק הצבה יוצאת ממי הים אל החוף	כי						
הצבה מתרחקת מהים	כדי						
מכסה היטב את הקן בחול	כדי						
מאתרים בטקסט את מילת הקישור היוצרת קשר בין שני חלקי המשפט: היא (הצבה) צריכה להתרחק ממי־ הים, כי המים המלוחים עלולים להזיק לקליפות הביצים העדינות.	מזהים רעיונות, הסברים והכללות הכתובים במפורש, בעזרת מילות קישור, אזכורים ומילים שחוזרות על עצמן.						

המזכירות הפדגוגית, אגף שפות – הפיקוח על הוראת העברית בגיל הרך וביסודי

מנסחים את הרעיונות בעל־פה ובכתב והבאת דוגמאות הממחישות אותם	<u>הרעיון</u> – סיכונים לצבי הים ; דוגמאות: כלי רכב, בעל חיים, אשפה (שקיות ניילון)
מזהים יחסים לוגיים <u>מפורשים</u> בטקסט, כמו סיבה-תוצאה, טענה, נימוק. מנסחים בעל־פה את היחסים הלוגיים. משלימים מילות קישור במשפטים שבהם מובאים היחסים הלוגיים.	לומדים על <u>היחסים הלוגיים המפורשים</u> בין העובדה (תוצאה) כי הנקבה מתקדמת על החוף לאט ובקושי רב באמצעות הסנפירים שלה לבין <u>הסיבה</u> – הסנפירים אינם מתאימים לזחילה על החול.
מבינים יחסים לוגיים <u>שאינם מפורשים</u> . לדוגמה: הכללה-פירוט, בעיה-פתרון, סיבה-תוצאה, טענה-נימוקים. מנסחים משפטים על היחסים הלוגיים תוך בחירת מילות הקישור המתאימות, או משלימים מילות קישור במשפטים המציגים יחסים לוגיים אלה.	<u>יחסים לא מפורשים</u> הם למשל, הקשר בין הפעולות של הצבה לבין הרעיון של שמירה על הצאצאים. היא מכירה את הסכנות. הדוגמאות: מתרחקת.. חופרת גומה.. מכסה בחול.. או – צב הים שוחה במים בעזרת סנפירים המשמשים <u>כמו משוטות</u> . מבינים מדוע הסנפירים של צב הים משמשים כמשוטות. מבינים מדוע מים מלוחים יכולים לפגוע בקליפת הביצים.
מסיקים מסקנות על סמך קישור בין מידע בטקסט לבין ידע עולם או ידע על התוכן הרלוונטי.	נושא התנועה על החול: מבינים <u>מדוע</u> הסנפירים אינם מתאימים לזחילה בחול; נותנים דוגמאות לזוחלים היכולים לזחול על היבשה בקלות (נחשים, זיקיות...). מחפשים תמונות של בעלי החיים ועורכים השוואה של איברי גופם. אפשר לחזור להשוואה בין צבים לצבי־יבשה ולהבין את הבדלי התנועה על החול. נושא הדגירה: בטקסט כתוב כי הנקבה אינה דוגרת על הביצים. מסיקים איך בכל זאת מתפתחים בביצים צבים זעירים. ילמדו כי העופות דוגרים על ביציהם במטרה להעביר את חום גופם, תהליך חיוני להתפתחות העובר. מסיקים כי חום השמש פועל בדומה לחום שאותו מעבירים עופות הדוגרים על הביצים.
	מתבוננים בתמונות של בקועים זוחלים לכיוון הים. משוחחים על הסכנות בסביבה.

המזכירות הפדגוגית, אגף שפות – הפיקוח על הוראת העברית בגיל הרך וביסודי

 מתבוננים בתמונה של הצב עם שקית הניילון על אפו משוחחים על מה רואים בתמונה וכיצד היא קשורה לטקסט. 				
אפשר ליצור תרשים של תיאור והסבר; או תרשים של <u>משפט מכליל ופירוט</u>, לדוגמה: <table border="1" data-bbox="289 940 914 1245"> <tr> <td data-bbox="289 940 459 1108" rowspan="2"> הצבה מגינה על הצאצאים לביצים ולצבים הקטנים נשקפות סכנות </td><td data-bbox="459 940 914 1108"> • מתרחקת מהים • חופרת גומה • מטילה • מכסה היטב את הקן בחול </td></tr> <tr> <td data-bbox="459 1108 914 1245"> • כלי רכב • חיות טרף • פסולת </td></tr> </table>	הצבה מגינה על הצאצאים לביצים ולצבים הקטנים נשקפות סכנות	• מתרחקת מהים • חופרת גומה • מטילה • מכסה היטב את הקן בחול	• כלי רכב • חיות טרף • פסולת	מארגנים את מבנה הטקסט בתרשים ובעזרת כותרות מכלילות.
הצבה מגינה על הצאצאים לביצים ולצבים הקטנים נשקפות סכנות		• מתרחקת מהים • חופרת גומה • מטילה • מכסה היטב את הקן בחול		
	• כלי רכב • חיות טרף • פסולת			
מבינים כי לפי הטקסט כי הסיכון לבקועים קיים מצד חיות בני־אדם ופגעי טבע. מעורר רגשות אצל בני האדם המנסים להגן על צבי הים. אפשר לצפות בסרט על הצלת צבי ים או על שמירה על הבקועים, לשוחח על הסרט ולכתוב חוויות אישיות. אפשר לצפות בצילומים של חופי ים ולהעריך את מידת ההלימה לחיי הצבים.	מגבשים תובנות על רעיונות, על תהליכים, על מסרים עיקריים שבטקסט - משוחחים עליהם וכותבים אותם.			

שלב שלישי פעילויות בעקבות המפגש עם הטקסט	
משווים מידע שהופק מטקסטים בספרים ובעיתוני טבע שונים לשם העמקה והרחבה של הנושא.	מרחיבים את הנושא של זוחלים ימיים. צבים שיין למשפחת זוחלים ימיים החיים במים ומוצאים שם את מזונם. מחפשים מידע על זוחלים ימיים. משוחחים על זוחלים ימיים ועל ההבדלים בהטלה ובדגירה.
ממזגים בין ידע ממקורות מידע שונים וכותבים אותו.	אפשר לצפות בסרטון או להכין מצגת על זוחלים ימיים. אפשר להשוות צורות רבייה, סיכון לאדם, פעולות האדם להצלת זוחלים. אפשר למזג מידע: כותבים על זוחלים במים ועל הבדלים בהטלה ובדגירה. אפשר לקרוא כתבות אקטואליות על הצלת צבים בחופי ישראל
משלבים בין ידע אישי, חוויות והתנסויות לבין המשמעות שבטקסט.	מספרים מתוך ידע אישי בנוגע לגורמי סיכון שונים של חיות שונות. אפשר לקשר את הסיכונים לסביבות חיים שונות, לדוגמה: ג'ונגלים (כריתת יערות), קטבים (התחממות).

צִבִּיִּים

צִבִּי־הַיִּם חַיִּים בְּתוֹךְ מִי-הַיָּם. כְּאִשֶּׁר צִבִּי־הַיִּם זָקוּק לְאֹוִיר, הוּא

צִבִּי־יָם

עוֹלָה אֶל פְּנֵי הַמַּיִם, מוֹצִיא
אֶת רֹאשׁוֹ, שׁוֹאֵף אֹוִיר וּמִיד צוֹלֵל
בַּחֲזָרָה. צִבִּי־הַיִּם שׁוֹחָה בַּמַּיִם
בְּעֶזְרַת סִנְפִּירִים הַמְשִׁמְשִׁים כְּמוֹ
מְשׁוּטִים.

הַזָּכֵר נִמְצָא כָּל חַיּוֹ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְרַק הַנִּקְבָּה יוֹצֵאת לִיבֶשֶׁה כְּדִי
לְהֵטִיל בִּיצִים. הִיא צָרִיכָה לְהִתְרַחֵק מִמִּי-הַיָּם, כִּי הַמַּיִם
הַמְּלוּחִים עֲלוּלִים לְהִזִּיק לְקַלִּיפּוֹת הַבִּיצִים הַעֲדִינוֹת. הִיא
מֵתְקַדֶּמֶת עַל הַחוּף לֶאֱטוֹ וּבְקוֹשֵׁי רַב בְּאֻמְצָעוֹת הַסִּנְפִּירִים שֶׁלָּהּ,
מִפְּנֵי שֶׁהֵם אֵינָם מֵתְאִימִים לְזַחִילָה עַל הַחוּל.

קֶן בַּחוּל

כְּאִשֶּׁר הַנִּקְבָּה מַגִּיעָה לְמָקוֹם
מֵתְאִים, הִיא מֵתְחִילָה לְהִכִּין
קֶן לַבִּיצִים. הִיא חוֹפֶרֶת גּוּמָה
בַּחוּל בְּעֶזְרַת הַסִּנְפִּירִים
וְהַזָּנָב. בְּתוֹךְ הַגּוּמָה הִיא

מְטִילָה מְאֹה בִּיצִים בְּעֶרֶךְ, כָּל בִּיצָה בְּגוֹדֵל שֶׁל כֶּדוֹר פִּינֶג-
פּוֹנֵג. אַחֵר כֵּךְ הִיא מְכַסֶּה הֵיטֵב אֶת הַקֶּן בַּחוּל. הַנִּקְבָּה אֵינָה
נִשְׁאָרֶת לְדָגוֹר עַל הַבִּיצִים וּלְחֹמֶם אוֹתָן, אֲלָא חוֹזֶרֶת לֶאֱטוֹ אֶל
הַמַּיִם. הַשֶּׁמֶשׁ הִיא שְׂמַחֲמֶמֶת אֶת הַבִּיצִים, וְכַעֲבוֹר חוֹדֵשִׁים
בּוֹקְעִים הַצִּבִּים הַזְּעִירִים. הֵם יוֹצְאִים מֵהֶקֶן בְּלִילָה וְזוֹחֲלִים מִיד

אל הים.

סִכְנוֹת רַבּוֹת אוֹרְבוֹת לְבִיצִים שְׂבֻמוֹת הַחוֹל וְגַם לַצְּבִים הַזְּעִירִים.
כָּלִי רֶכֶב הַנוֹסְעִים עַל הַחוֹף עֲלוּלִים לְהָרוֹס אֶת הַקְּנִים וְלִפְגּוֹעַ
בְּבִיצִים, וּבְעֲלֵי חַיִּים עֲלוּלִים לְטָרוֹף אֶת הַצְּבִים הַזְּעִירִים בְּזִמָּן
שֶׁהֵם זוֹחִלִים אֶל הַיָּם. הַצְּבִים הָאֵלֶּה עֲלוּלִים גַּם לְהִלָּכֵד בְּשִׁקְיוֹת
נְיִילוֹן אוֹ בְּעֻטִּיפּוֹת שֶׁל חֲטִיפִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ עַל הַחוֹף.
הַצְּבִים הַזְּעִירִים שֶׁמַּצְלִיחִים לְהִגִּיעַ אֶל הַיָּם, מִתְחִילִים אֶת חַיֵּיהֶם
בְּתוֹךְ הַמַּיִם. לְאַחַר כָּמָה שָׁנִים, כִּשְׁצִבֵּי־הַיָּם כָּבֵד גְּדוּלִים, הַנִּקְבוֹת
הַבּוֹגְרוֹת יוֹצְאוֹת אֶל הַיָּבֵשָׁה כְּדִי לְהִטִּיל בִּיצִים.